

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/1934
van het repertorium

Nr. 884 P 2004
van het parket-generaal

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

zonder beroep,
geboren te op ,
wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
, beiden advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

Van 19 maart 2002 tot 14 augustus 2003,

op het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde
, eigendom van:

geboren te , zonder beroep,
op ; wonende te

Ingevolge akte van aankoop d.d. 12/09/1961
verleden voor notaris met standplaats te

- een bungalow, met een maximale gevelbreedte van ongeveer 18,5m en een maximale bouwdiepte van ongeveer 11,9m, zonder verdieping en met een plat dak
- een terreinverharding, met een maximale breedte van 4m, geplaatst rond de bungalow
- een houten tuinhuisje, metende ongeveer 3m x 3m, met een dak in roofing

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 27.11.2003, en
ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 78,51 euro.
De Bewaarder (get.)

en inzake

de **STEDENBOUWKUNIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE
GEWEST**
bevoegdheid Provincie

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 22 juni 2004 door de Stedenbouwkundig
Inspecteur van het Vlaamse Gewest tegen al de
schikkingen
- op 22 juni 2004 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 8 juni 2004 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

Het vonnis van 6 januari 2004 verder uitwerkende,

Veroordeelt beklaagde tot betaling van een bedrag
van 28.288 euro, zijnde de meerwaarde dewelke de
plaats heeft verkregen ingevolge de bij vonnis van
6 januari 2004 bestrafte misdrijven.

Zegt voor recht dat de veroordeelde zich op een
geldige wijze zal kwijten door binnen het jaar na

in het kracht van gewijsde treden van huidig vonnis, de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand, hetgeen impliceert de volledige verwijdering van die gedeelten die zonder stedenbouwkundige vergunning werden bijgebouwd, de verwijdering van het houten tuinhuisje en van de terreinverharding.

Verwijst beklagde tevens tot de bijkomende kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 1.623,41 euro.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de heer voorzitter;

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie en stukken;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in haar middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat loco mr. beiden advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de eiser tot herstel en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Dat, nu het Openbaar Ministerie voor de eerste rechter naast de eigenlijke strafvordering ook de vordering tot herstel op verzoek van de stedenbouwkundig inspecteur in het strafgeding uitoefende, dit Openbaar Ministerie derhalve gerechtigd is (ook) met betrekking tot dat onderdeel van het tussengekomen vonnis hoger beroep in te stellen; dat het civielrechtelijke karakter van de in artikel 149 § 1 eerste lid Stedenbouwdecreet 1999 bedoelde herstelmaatregelen daaraan geen afbreuk doet; dat er derhalve geen

aanleiding bestaat om een prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof nu het antwoord erop niet onontbeerlijk is om in deze zaak uitspraak te kunnen doen;

Dat daarnaast dient vastgesteld dat de bevoegde stedenbouwkundig inspecteur tijdig een zelfstandig hoger beroep instelde; dat deze niet zelf in het geding voor de eerste rechter betrokken was de rechtsgeldigheid van zijn hoger beroep niet aantast nu hij met het oog op zijn vordering - die tot dan op zijn verzoek door het Openbaar Ministerie werd uitgeoefend - een dergelijk zelfstandig hoger beroep kan instellen; dat hij derhalve een volwaardige procespartij is in graad van hoger beroep die besluiten kan nemen;

Dat beide hogere beroepen dan ook eenzelfde voorwerp hebben zodat het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, blijkbaar chronologisch later ingediend (repertorium nummer terwijl dit van de stedenbouwkundig inspecteur het nummer draagt) zonder voorwerp is;

Overwegende dat dient vastgesteld dat de omvang van de hogere beroepen beperkt is en louter kan betrekking hebben op de omvang van de door de beklaagde desgevallend te betalen meerwaarde;

Dat immers bij vonnis van 6 januari 2004 de correctionele rechtbank van Hasselt de beklaagde schuldig verklaarde aan de haar ten laste gelegde feiten, daarvoor tot straf veroordeelde en tevens, met het oog op de gevorderde herstelmaatregel, bepaalde dat het middel van de meerwaarde dient aangewend waartoe vervolgens een deskundige aangesteld werd om de rechtbank advies te geven omtrent de omvang van de meerwaarde;

Dat tegen dit vonnis geen rechtsmiddel werd aangewend en dit intussen definitief geworden is hetgeen niet wordt weerlegd derwijze dat also tussen partijen vaststaat en verworven is dat ten titel van herstel aan de beklaagde het betalen van een meerwaarde dient opgelegd weze het dat de omvang van dat bedrag doch enkel dat debat te dezen nog aan de orde is;

Dat het Hof niet meer vermag daarop terug te komen op straffe van schending van het gezag van gewijsde van voormeld vonnis zodat ook de vragen omtrent de rechtsgeldigheid van de herstellvordering, de omvang en het voorwerp ervan noch de vraag omtrent het al dan niet mogen/kunnen opleggen van een meerwaarde evenmin nog door het Hof kunnen beoordeeld worden;

Overwegende dat het Hof aan de hand van de voorliggende stukken waaronder de beschrijving van de uitgevoerde werken, de situatie van het bouwwerk in zijn omgeving en het gemotiveerd verslag van de stedenbouwkundig inspecteur (dat niet bindend is) voldoende geïnformeerd is om ter zake te beslissen zoodat geen verder onderzoek, voorafgaand enig oordeel desbetreffend, nog nodig is; dat het de rechter is die de omvang van het meerwaardebedrag bepaalt;

Overwegende dat, rekening gehouden zijnde met de kosten voor de uitvoering van de werken, handelingen en wijzigingen, de bestemmings-, inrichtings- en/of beheersvoorschriften van het gebied waarin de werken, handelingen en wijzigingen uitgevoerd werden, de bestemming waaraan de werken, handelingen en wijzigingen beantwoorden en de bekomen verbeteringen van de welstand in de vorm van comfortverbetering, materiaalgebruik, concurrentievoordelen of welke andere vorm ook die bereikt werd door die werken, handelingen of wijzigingen, het bedrag van de meerwaarde dient bepaald op 28.288 euro; dat beklagde dient veroordeeld tot betaling op de wijze zoals hierna bepaald;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2

decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000

Ontvangt de hogere beroepen waarbij wordt vastgesteld dat het hoger beroep van het Openbaar Ministerie zonder voorwerp is;

Bevestigt het bestreden vonnis met de loutere aanvulling dat beklaagde wordt veroordeeld om het bedrag van 28.288 euro te betalen overeenkomstig de betalingsmodaliteiten zoals bepaald in artikel 7 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de berekening en betaling van de meerwaarde;

Legt de kosten van het hoger beroep van de Stedenbouwkundig Inspecteur te zijnen laste, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 26,09 euro, en de kosten van de publieke vordering in hoger beroep ten laste van de Belgische Staat;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DRIE MEI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier